

Traducere oficială din limba neogreacă

CĂTRE

**CONSILIUL ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE (AREIOS
PAGOS)**

MEMORANDUM

A lui **Sergio-Giuliani (pr.) NITA (n.)**, fiul din Constanța, tată necunoscut, rezident în Patra, str.P. Pavlopoulou 55-57, dat in urmărire.

S-a judecat în fața Instanței dvs. în audierea din 11 iulie 2023 cererea de extrădare a mea în Statele Unite ale Americii. În plus și în legătură cu ceea ce a fost transmis în fața Consiliului dumneavoastră, precizez următoarele:

1. Prezint contractul de vânzare din 16-10-2021 în traducere a autoturismului deținut de mine, din care am primit 7.000 €, pentru a-mi acoperi cheltuielile de trai în Grecia, în plus față de salariul soției mele.
2. Prezint contractul de vânzare a apartamentului proprietatea mea din data de 4-2-2022 (prezint și procura relevantă pe care am făcut-o în Patra), pe care, după cum rezultă din actul notarial propriu-zis, l-am moștenit de la mama și pe care l-am vândut cu 80.000 de lei, adică pentru o sumă de 16.000 de euro. Am făcut această vânzare pentru a-mi acoperi cheltuielile de trai în Grecia, pe lângă salariul soției mele.
3. Locuința mea din Patra, pe strada P. Pavlopoulou, este locuința mea obișnuită și nu am primit personal citația de judecată, nu pentru că am lipsit, ci pentru că am refuzat să primesc un document în limba greacă fără să pot înțelege conținutul acestuia. Nu am lipsit niciodată de la procedurile în fața justiției grecești.
4. După cum am prezentat deja, aveam un permis de ședere belgian al unui cetățean european (E-card), nu un pașaport belgian și nici o carte de identitate belgiană. La fel, în Spania am primit un permis corespunzător de cetățean european cu numărul NIE X5442868-X, de la Poliția pentru

Străini din Alicante, pe care îl prezint. Peste tot cu datele mele reale și nicăieri nu am circulat ascuns. De menționat că am fost în Belgia pentru o perioadă scurtă de timp pentru a lucra, am strâns bani pentru a ne înființa ferma cu multă muncă și efort personal (vezi fotografiile aferente prezentate) și nu am primit niciodată pașaport belgian și nici nu am avut o parteneră de cetățenie belgiană-poloneză, după cum menționează juliensweiss în conversațiile lui cu conspiratorul rus.

5. În ceea ce privește audierea agentului Faraz Iman în fața Marelui Juriu, menționez următoarele:

În primul rând, trebuie menționat că Christopher B. Browne se prezintă în fața Marelui Juriu și este cel care efectuează audierea Agentului Special Faraz Iman în calitate de Asistent Procuror, confirmând din nou că mărturia pe care a dat-o la 30.7.2021 nu este posibilă să fie luată în considerare de către Instanța dumneavoastră pentru a stabili dacă sunt îndeplinite condițiile pentru extrădarea mea.

În ceea ce privește mărturia agentului Faraz Iman, încă de la pagina 3 a procesului-verbal al Marelui Juriu, rezultă că acesta are puțină experiență, care este epuizată într-un singur caz, întrucât la întrebarea „Aveți vreă experiență în investigarea încălcărilor acestui tip?”, el răspunde că acesta se limitează la un singur caz și anume „*Sigur. Am investigat un caz în trecutul recent care implică spălarea banilor și utilizarea criptomonedelor pentru spălarea și plata veniturilor, atât pe plan intern, cât și în străinătate, precum și pentru disimularea naturii și sursei acestor venituri ilegale din aplicarea legii.*” Cel mai important, însă, imediat după aceea, pe rândurile 16 până la 19, se afirmă că orice încălcare a sistemului IRS Get Transcript a avut loc „*în jurul anului 2015, poate și mai devreme*” și pur și simplu, după 2015, „*a fost pe deplin descoperită de serviciu*”. Principalul lucru, însă, apare la pagina 4 la final și la pagina 5 (punctele 1-9) a procesului-verbal unde la întrebarea „*ce trebuie să facă un contribuabil pentru a avea acces la programul Get Transcript?. Este ceva ce poate fi accesat prin internet?*” el răspunde că „*Da, se conectează la internet, oferă adresa de e-mail la care au acces, furnizează informații de identificare personală, inclusiv numărul de securitate socială și data nașterii. Și apoi, practic, trec prin procesul de verificare, care va include*

întrebări precum, detalii despre cardurile de credit deschise anterior și/sau împrumuturile în numele lor, întrebări de verificare, așa cum se spune în general.” Foarte pe scurt, agentul special în cauză trece peste procesul de verificare și îl rezumă ca pe ceva presupus simplu. Dar cum aş putea cunoaște împrumuturile anterioare ale a mii de oameni și numerele anterioare ale cărților de credit și, la urma urmei, ce alte întrebări de verificare există pe care, potrivit acuzatorilor mei, mi s-a permis să le cunosc în mod colectiv? La urma urmei, nu s-a găsit nimic relevant care să dea naștere măcar la o suspiciune că am știut sau am colectat astfel de informații și cum. Chiar dacă aveam cunoștințe excelente de internet, nu reiese din niciun punct al depoziției cum este posibil să găsești undeva toate aceste informații concentrate și, într-adevăr, pentru atât de mulți oameni .

La pagina 6 agentul în cauză este rugat să răspundă „Cum a făcut inculpatul în acest caz, Sergio Giuliani Nita – doar în linii mari – cum a spart el și asociații săi de fapt sistemul Get Transcript al IRS?” La cel mai important punct, adică la cum am reușit eu să fac ceea ce mi se atribuie, martorul este rugat să depună mărturie în linii mari. Cu alte cuvinte, sunt o persoană căutată cu punctul cel mai de bază al cazului fiind descris juraților în linii mari și, în esență, nici măcar să nu constituie un incident real într-o succesiune logică. Agentul F. Iman răspunde în mod specific că „Inculpatul și asociații săi au folosit, practic, o rețea botnet, care este o rețea mare de computere infectate cu programe malware care pot executa scenarii și alte instrucțiuni de la distanță pentru a interoga și a trimite informații către portal. Și prin utilizarea respectivei invenții și metodologii, au fost gata să obțină informațiile din Get Transcript a unui număr mare de contribuabili.” El nu spune, însă, nici dacă și unde a fost descoperit acest botnet (care nu știu ce este), nici dacă are vreo legătură cu mine și nici în sfârșit dacă au fost explorate computerele presupuselor victime și acest malware a fost găsit acolo.

Cu toate acestea, vorbind vag despre o rețea botnet trece și nu oferă informațiile necesare pentru a răspunde logic la întrebarea cum am făcut ceea ce îmi impută ei, se rezumă la faptul că am obținut acces la toate informațiile necesare pentru a putea crea conturile în Get Transcript și

apoi a trimite cereri de rambursare a taxelor. Repet, crearea contului Get Transcript trebuie să treacă printr-un proces de verificare, așa cum mărturisește Agentul F. Iman, dar fără a da niciun răspuns cu privire la modul în care am reușit să obțin toate aceste informații pentru a trece cu succes procesul de verificare și pentru a crea toate acestea conturi în Get Transcript. Nu este posibil ca problema cea mai importantă, care necesită dovezi, să nu contribuie cu măcar un indiciu. În continuarea mărturiei sale, F. Iman vorbește „în linii mari în general ” despre 17.000 de cereri de rambursare a taxelor, când site-ul IRS arată că este nevoie de treisprezece (13) ore pentru a depune o cerere de rambursare a taxelor. De asemenea, când la pagina 7 este întrebat dacă toate aceste 17.000 de cazuri sunt frauduloase, el răspunde că sunt, dar fără a pretinde că au fost întrebați și cei 17.000 de contribuabili, sau cel puțin unii dintre ei.

La pagina 10 a procesului-verbal, agentul F. Iman depune mărturie că, pe lângă toate celelalte informații personale pe care ar trebui să le am pentru a avea acces la conturile Get Transcript ale contribuabililor, trebuia să am un e-mail prin care ar avea loc verificarea încrucișată a datelor. Cu toate acestea, nu oferă nicio explicație cu privire la modul în care am reușit să obțin acces la 224.000 de conturi de e-mail sau cel puțin la cele 17.000 care au solicitat în cele din urmă rambursări de taxe. Ce element mă leagă și arată că am avut acces la adresele de e-mail ale acestor persoane? De fapt, este întrebat dacă acesta a fost încă un mecanism de securitate și răspunde pozitiv, dar fără a da o explicație cum am reușit să ocolesc toate aceste mecanisme de securitate și să comit o astfel de infracțiune cibernetică specializată, având în vedere capacitățile mele cognitive.

La pagina 12, F. Iman descrie posibilitatea ca rambursările de taxe pe un card Green Dot preplătit să fie expediate prin Bill Pay către o companie. Nu vorbește despre o plată electronică, ci despre un cec care este trimis prin poștă, fapt care reiese și din rechizitoriul împotriva mea, unde punctele 6,7,12,13 din faptele aparente descriu trimiterea de cecuri la adrese poștale din Florida, STATELE UNITE ALE AMERICII. Dar eu, nefiind niciodată în SUA, cum am avut în posesie aceste cecuri?

La pagina 14 a procesului-verbal, fiind audiat, F. Iman precizează că

dintr-un tabel prezentat juraților se vede că rambursările de taxe sunt creditate pe carduri preplătite, iar banii din acestea ajung apoi în conturile KH Multiservices și apoi într-un cont Dawis Multiservice. Apoi la pagina 15 mărturisește că acest cont Dawis Multiservice este deținut la HSBC Bank din Hong Kong. În primul rând, se știe că banca numită „HSBC Bank plc” este o organizație britanică multinațională de servicii bancare și financiare. Rețeaua internațională a HSBC include aproximativ 7.500 de birouri în peste 80 de țări și zone din Europa, regiunea Asia-Pacific, America, Orientul Mijlociu și Africa. Așa că, când a fost întrebat (paragrafele 21-23) dacă HSBC este o bancă americană, astfel încât să le poată cere înregistrările și să afle cine controlează banca, agentul spune că nu este o bancă americană, dar de fapt minte. El minte în primul rând pentru că HSBC este o bancă multinațională și în al doilea rând pentru că nu răspunde dacă au cerut informații despre cine este cu adevărat proprietarul Dawis Multiservice și, prin urmare, al contului respectiv, bazându-se pe o presupunere că din moment ce nu este o bancă americană, nu le vor furniza datele. Dar dacă ar fi făcut simplul act de investigație de a cere să afle cine este proprietarul Dawis Multiservice și răspunsul ar fi fost că eu sunt, într-adevăr ar fi existat dovezi împotriva mea. Dacă răspunsul ar fi fost că nu le pot furniza date, atunci poate că ar fi putut să speculeze și să mă acuze. Dar dacă ar fi primit un răspuns că altcineva este proprietarul, l-ar fi acuzat pe acesta. Prin urmare, fără să fi pus această întrebare, orice concluzie pe care o trag este prematură și periculoasă. Este evident că acuzatorii mei doresc să ocolească să adreseze întrebare către HSBC pentru că se aflau într-o criză de timp evidentă, deoarece în ziua ședinței Marelui Juriu, dacă rechizitoriul nu ar fi fost emis, termenul de prescripție ar fi fost împlinit. Dar de ce, din moment ce aveau toate probele în 2015, după cum mărturisește la început F. Iman, nu au avut grijă să facă asta? Este necesar, în orice caz, înainte de a vă decide asupra cererii de extrădare, să clarificați cine este adevăratul proprietar al contului în cauză la HSBC cu informații care vă vor fi transmise de către autoritățile de urmărire penală din SUA.

La pagina 16 a depozității sale (paragrafele 4-15) el caracterizează compania Dawis Multiservices drept o companie „vitrină” (de fațadă), fără activitate și spune că de obicei aceste companii sunt deschise în numele

unor persoane ale căror informații personale au fost furate. Dar problema în acest caz nu este ceea ce se face de obicei, ci dacă au investigat efectiv și au dovezi care să arate de fapt că compania era fictivă și că proprietarul ei a fost victima furtului de identitate. Așa ceva nu numai că nu este invocat nici de martor, nici de vreun document transmis, dar nici măcar nu este menționat.

Referindu-se apoi la KH Multiservice, el este întrebat la p. 17 (paragrafele 4-6) dacă această companie a fost creată în statul California printr-un proces scris („creată pe hârtie”) și răspunde că a fost într-adevăr fondată în California de către o persoană ale cărei date au fost cuprinse în procesul-verbal și care a acordat un interviu și a negat relația cu compania. Eu însă nu am fost niciodată în California și, din moment ce compania nu a fost creată online, cel puțin documentele înființării acesteia ar fi trebuit verificate astfel încât chiar și un examen grafologic să arate cine a creat compania. Trebuie remarcat că, după cum a mărturisit Failing (pag. 11 a depoziției sale) pe computerul Conspiratorului 1, au fost găsite o mulțime de informații personale ale persoanelor fizice, acte de constituire a companiei și Conspiratorul 1 a fost arestat în timp ce se afla în SUA. Dar până la urmă a fost lăsat în libertate ca să evadeze iar eu, care în investigarea amănunțită a adresei mele de e-mail nu au fost găsite detalii despre persoane fizice sau documente de înființare de companii și care nu am fost niciodată în America, prin proceduri sumare cu o zi înainte de expirarea termenului de prescripție, mă aflu urmărit, căutat de Interpol și ținut ispășitor.

Și de parcă tot ceea ce acuzatorii mei se mulțumesc să spună în linii mari nu ar fi fost suficient, ajunge la pagina 18 a procesului-verbal (paragrafele 15-20) pentru ca agentul să depună mărturie despre una dintre presupusele victime ale furtului de identitate și despre „Cum a fost în general, IRS-ul în posibilitatea de a determina că declarația fiscală în cauză a fost depusă fără permisiunea lui” cu monumentala „Declarația de venit depusă fără permisiunea lui ar fi fost găsită practic prin interviul contribuabililor numiți.”. Adică sunt imputate drept cereri de rambursare a impozitelor delincvente și ilegale fără ca contribuabilul să fi fost audiat pe această problemă.

De la pagina 20 încoace, începe din nou identificarea arbitrară a numelui meu cu o altă persoană necunoscută mie. De fapt, la pagina 20 paragrafele 10-11 se menționează că discutăm într-o conversație criptată numită „Jabber” cu o persoană ale cărei detalii au fost acoperite cu negru. Din continuarea mărturiei rezultă că această persoană necunoscută este un criminal condamnat în trecut în 2008 și 2014 la New York și acuzat în 2018 în Florida, adică acolo unde au fost trimise cecurile și unde eu nu am fost niciodată, pentru fapte similare, care sunt descrise și cu care eu nu am nimic de-a face. Acesta desigur, a fost lăsat în libertate și a fugit în Rusia!

La pagina 22 reiese din depoziție că Juliensweiss vorbea cu acest criminal rus (paragr. 23-24) pseudonim care mi se atribuie în mod arbitrar. De asemenea, s-a dovedit că criminalul rus vorbea cu un anume Juliensweiss din fragmentele conversațiilor transmise de SUA în urma solicitării de informații suplimentare din partea Consiliului Curții de Apel Patra.

La pagina 24 mi se atribuie mie - care mă identifică cu Juliensweiss - să scriu un script în codul mașinii computerului, adică să fac programare, ceea ce cunoștințele mele nu îmi permit. Este evident că aceasta este o altă persoană și nu eu, care are abilități și capacitate peste media omului de rând, în timp ce eu, în multe lucruri, nu ating nici această medie. Mi se atribuie mie ca fiind Juliensweiss, faptul că „A creat așadar unpersonalizat - să zicem că a creat un program de calculator pentru a transfera bani de la PayPal - îmi pare rău, de la Green Dot în acest cont PayPal”. Cum a făcut o persoană cu propriile mele abilități limitate și lipsă de cunoștințe de programare pe computere așa ceva?

La pagina 26, Brown către agentul Iman spune „Să trecem la rechizitoriu acum și să vorbim despre spălarea banilor, dar Acuzațiile generale și în special Faptele vădite identificate în rechizitoriu, sunt toate prezentate aici în acest grafic în ceea ce privește rambursările de taxe depuse ca precum și traficul prin conturile Green Dot[...] Să mergem acum - aveți o copie a rechizitoriului în față?’ Rezultă din aceasta și în confirmarea susținerii mele că singurul scop al acuzatorilor mei a fost, în ciuda lipsei probelor, să salveze din termenul de prescripție un caz pe care timp de mulți ani ei nu

au reușit să îl întemeieze. Cu alte cuvinte, rechizitoriul împotriva mea era deja întocmit și o copie a acestuia era disponibilă în mâna martorului, în timp ce este dreptul și obligația corpului de jurați, după ce le sunt prezentate datele cauzei și după audierea oricăror martori, să ajungă la fapte imputabile și să emită rechizitoriul. Procedura, așa cum este înregistrată, constituie o încălcare a principiilor imparțialității și a procesului echitabil și demonstrează că SUA prin proceduri sumare și fără constrângere au emis documentele care le-au garantat suspendarea termenului de prescripție și cu aceste probe sumare ei cer de la Statul dvs. de drept să nu țineti cont de lipsa totală a indiciilor de vinovăție, așa cum este cerut de tratatul relevant, și să mă supuneți unei suferințe disproporționate și nejustificate.

În ceea ce privește declarațiile agentului Iman de la paginile 27 și 28, acestea sunt dovada că, la fel ca și celelalte companii menționate, FLV a fost fondată și condusă de Conspiratorul 1, care după ce a fost arestat a fost eliberat să fugă în Rusia, dar după ce au fost găsite pe calculatorul său toate dovezile că acesta este responsabil pentru ceea ce mă acuză pe mine până la urmă. Ceea ce se menționează despre firma FLV nu mă privește și asta este ceva cu totul evident.

La pagina 29, așa cum Failing a depus mărturie și la pagina 4, unde citează un tabel relevant și, de asemenea, la pagina 11 a depoziției sale, se confirmă pentru încă oară că „atunci când IRS i-a percheziționat dispozitivele (Conspiratorului 1) [...] a găsit documente care arată că acesta (Conspiratorul 1) avea de fapt aceste documente pe calculatorul său”, precum și că „avea informații despre furtul de identitate [...] un permis de conducere, un număr de securitate socială și alte lucruri aparținând victimei”. . Confirmă, prin urmare, martorul că „Deci putem spune că (Conspiratorul 1) în afară de înființarea firmei, controla și contul bancar aferent acestei firme”. Apoi, desigur, se vorbește despre o sumă mai mică, un subtotal din acești bani, care a fost apoi transferat către KH Multiservices. În mod cu totul arbitrar, agentul prezintă juraților ca fiind de la sine înțeles faptul că este Compania mea, în timp ce Agent Failing la pagina 12 a depoziției sale afirmă că această companie se referă la o conversație pe care a avut-o Conspiratorul 1 cu Juliensweiss. Nu am nicio legătură cu KH Multiservices, așa cum bineînțeles că nu sunt

juliensweiss.

Continuând cu întrebările cu privire la acest caz pe care îl prezintă juraților, concluzionează la pagina 32 că acesta era un caz care implică o rambursare a taxelor de 857 USD.

De asemenea, la pagina 32 se pare că conturile de carduri preplătite Green Dot bazate pe IP găsite de organele de urmărire din SUA, au fost create online de cineva care operează un computer în West Palm Beach, Florida și Lake Worth, Florida. **NU AM FOST NICIODATĂ ÎN ACESTE LOCURI ÎN VIAȚA MEA.** În acest moment, neputând să mă conectez în vreun fel la toate acestea și nici măcar negăsind adevăratul vinovat, ei prezintă ca realitate că acest lucru a fost făcut de la un botnet care ar putea fi operat de cineva din România, Belgia și Rusia. Însă atunci când știi cine sunt cei 17.000 de oameni care ți-au cerut rambursarea taxei și cărora le-ai dat-o și ai posibilitatea să verifici computerele măcar unora dintre ei, este evident că vei găsi niște programe malware pe undeva (vezi atacul recent și detectarea acestuia la ELTA (Poșta Elenă)) iar dacă ar fi fost detectat malware-ul ar fi putut să nu ghicească că ar fi intrat cineva din România, Belgia sau Rusia, ci să spună exact de unde a intrat, orice a intrat. Pentru că atunci când se spune că cineva care locuiește în România, Belgia sau Rusia și-ar putea crea un cont Green Dot în Florida de Sud, creează artificial o impresie falsă, când adevărata afirmație ar trebui să fie că oricine, oriunde în lume, ar putea face asta.

De asemenea, menționează că cineva din Florida ar putea face clic pe un link, și în așa fel criminalul cibernetic ar putea avea acces la computerul acelei persoane (să preia computerul). Însă nu există nicio investigație asupra computerelor acestor oameni pentru a găsi urme de software rău intenționat, cu atât mai puțin controlat dintr-o locație în care mă aflam eu, însă nici nu există vreo declarație a unei persoane care să spună că și-a pierdut controlul asupra computerului sau că a făcut clic pe un link sau a deschis un e-mail sau un atașament așa cum este descris de martor. Martorul, cu alte cuvinte, face un plan de contingente de tip educativ, adică ceea ce S-AR FI PUTUT întâmpla, dar fără a oferi vreo dovadă reală sau măcar un indiciu că s-a întâmplat ceea ce PRESUPUNE. De asemenea, el nu invocă nicio imposibilitate practică care l-a împiedicat să

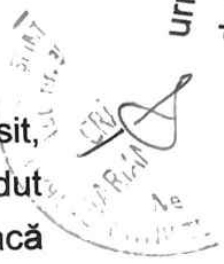
culeagă aceste informații, de ex. au căutat computerele și nu le-au găsit, sau au întrebat victimele și nu și-au putut aminti dacă și-au pierdut controlul asupra computerului lor sau dacă au dat clic pe un link sau dacă au deschis un atașament dintr-un sursa necunoscuta.

De asemenea, la p. 34 el speculează că cererile de rambursare a taxelor au fost depuse în mod similar de pe computere aflate în SUA, dar controlate din alte părți ale lumii, pentru a nu trezi suspiciuni. Dar tot nu spune unde își bazează presupunerea, și anume dacă computerele de pe care au fost depuse cererile de rambursare a taxelor au fost verificate și au găsit vreun indiciu că ar fi fost infectate chiar și temporar cu malware.

La pagina 37 este întrebat despre fapta vădită nr.6, adică depunerea de bani din rambursări de taxe către societatea FLV și repetă - din fericire pentru mine cel puțin - că societatea respectivă a fost fondată și controlată nu de mine, nici de juliensweiss cu care mă identifică, dar că este controlată de Conspiratorul 1. Se confirmă în continuare la p. 37 că prin cecuri certificate acești bani au ajuns la adresa companiei FLV din sudul Floridei.

La pagina 42 se referă la o rambursare a taxei de 1.743 USD care a avut loc la 18 aprilie 2015, care este fapta 11 din faptele vădite ale rechizitoriului, iar Iman este întrebat dacă acești bani au fost trimiși către KH Multiservices, care potrivit agentului Failing (p. 12 din depoziția sa) se referă la juliensweiss și nu la mine, așa cum arată conversațiile găsite pe aparatele Conspiratorului 1. Martorul aici la p. 43 afirmă că aceste rambursări de taxe au mers către KH Multiservices, dar acest fapt nu este menționat în faptele vădite ale rechizitoriului, decât pentru cele de la nr 22-24 . Deși nu am legătură cu cauzele, este foarte greu de perceput și de crezut rechizitoriul când în faptele 21 din cele 24 nu se menționează nicio sumă. Așa, însă cum rezultă din răspunsul martorului, adică că toate rambursările de taxe despre care vorbim au ajuns într-unul din cele două conturi ale KH Multiservices, chiar dacă cineva ar fi vrut să creadă că eu sunt juliensweiss care conversează și vorbește despre KH Multiservices Conspiratorului 1, atunci se vede că din actele 1-21 ale rechizitoriului profitul a fost ceea ce a fost transferat și descris în faptele 22-24 din rechizitoriu, și anume 17.979 \$ și 19.988 \$ și 13.979 \$. Întrucât, până la

urmă, r
drept pr

urmă, rechizitoriul împotriva mea a fost preîntocmit și a servit în esență drept probă în fața juraților, în timp ce ei sunt cei care ar trebui să emită rechizitoriul, în sfârșit la pagina 46 din procesul-verbal al Marelui Juriu, are loc o generalizare fără precedent și este întrebat martorul să spună câți bani s-au dus de la IRS la Green Dot, la KH Multiservices și de acolo către KH Multiservices și FLV și de acolo la Dawis Multiservice din Hong Kong. Fără să întrebe banca HSBC cine este administratorul contului bancar Dawis Multiservice, ei mă prezintă pe mine ca și presupus proprietar și specifică suma la 6 milioane de dolari. Câte platitudini mai trebuie să pună în cuvintele lor pentru se înțelege faptul că aceștia crează o ipoteză fără nicio dovadă faptică? Martorul Failing în pagina 4 a mărturiei sale se referă la 50 de milioane de dolari, pe care imediat în pagina următoare îi limitează la 25 de milioane și apoi la doar 4 milioane pentru ca F. Iman să vină să-i ridice la 6 milioane. De asemenea, Iman în p. 46 și după ce Browne formulează întrebarea ca un dat, adică că de la Green Dot acele 6 milioane de dolari au mers la KH Multiservices sau FLV și de acolo exclusiv la Dawis Multiservice, când Failing la p. 8 a depoziției sale afirmă că FLV a trimis 1.684.040 USD nu către Dawis Multiservice, așa cum spun Browne și Iman, ci către o bancă din Letonia, într-un cont controlat de Conspiratorul 1. Dacă între ei principalii mei acuzatori nu sunt de acord cu privire la aspectele cele mai importante ale presupuselor fapte penale, ce garanție există că voi avea un proces echitabil?

La pagina 48 se precizează că atunci când FLV nu a reușit să primească anumite sume de bani de la Green Dot, acestea au fost înaintate către KH Multiservice. Logica spune că, din moment ce proprietarul dat al FLV, Conspiratorul 1, nu a primit banii în FLV, i-a înaintat către o firmă proprie, se pare că KH Multiservice, despre care discutase într-o conversație nu cu mine, așa cum declară în mod fals martorul, dar cu juliensweiss.

În acest moment, repet, faptul că după ce au confiscat dispozitivele electronice ale Conspiratorului 1 și au avut conversațiile și accesul la contul de chat al Conspiratorului 1, au putut vedea de pe ce IP, adică din ce parte a lumii, se conectează acesta ca juliensweiss, înainte să-l asocieze complet arbitrar cu mine. Dar ei nu au făcut nimic din toate astea. De asemenea, din moment ce autoritățile

americane au obținut acces la propriul meu e-mail, giulonline@live.com, este de la sine înțeles că au investigat pe deplin din ce părți ale lumii mă conectez și dacă am avut vreodată o conversație cu „Conspiratorul 1”. Cu toate acestea, se pare că nu s-a făcut nicio conexiune cu e-mailul meu, care, după cum s-a menționat după arestarea mea în Grecia, a fost blocat, ceea ce înseamnă că nu îl pot accesa, deoarece se pare că este pe deplin controlat de autoritățile americane.

La pagina 50, F. Iman este întrebat din nou ce ar trebui să am la dispoziție pentru a crea conturi false cu informațiile altor persoane pe Get Transcript și el răspunde că, pe lângă nume, adresă, număr de securitate socială și data nașterii, este nevoie și de cunoștințe. pentru a răspunde la întrebări la care s-ar fi răspuns în continuare. **Adică, nu a existat nicio gamă specifică de întrebări pentru a cunoaște răspunsurile și nu oferă nicio explicație cum aș putea ști astfel de chestiuni specializate să răspund de ex. numele animalului de companie al contribuabilului, culoarea mașinii acestuia sau alte întrebări care ating sfera privată foarte îngustă a contribuabilului.** Desigur, la sfârșitul p. 51, suma presupusei fraude crește din nou la 58 de milioane de dolari, creând din nou o confuzie enormă și teroare pentru mine cu privire la cine sunt persecutorii mei și cât de arbitrar este tratat cazul meu cu pericolul, ca fără existența probelor. să mă trezesc încarcerat în închisorile americane timp de zeci de ani.

În cele din urmă, este cel puțin surprinzător că i se cere audierea unui martor care, în 50 de pagini de proces-verbal, răspunde de 123 de ori cu cuvintele „corect”, „într-adevăr” sau „da” și de fapt, în loc să depună mărturie despre ceva ce el știe, el răspunde pur și simplu la întrebări din partea autorității acuzatoare, care însă sunt formulate sub formă de date, fără a lăsa loc martorului să-și depună propriile cunoștințe, așa cum este de obicei rolul martorilor.

6. Așa cum în fața Instanței Dvs. am răspuns la întrebările conexe, nu am nicio cunoștință de specialitate în domeniul calculatoarelor în afară de ceea ce fiecare om din ziua de azi, chiar și mai în vârstă, a învățat să opereze pentru a putea efectua sarcini zilnice, de exemplu, de a trimite

sau prin
îmi pot în
toate li

sau primi un e-mail. Nu am susținut niciodată că nu am un e-mail, dar nu îmi pot imagina că oricine care poate folosi un e-mail este capabil să facă toate lucrurile de care sunt acuzat eu.

Nu sunt juliensweiss.

Atena, 14-7-2023

Avocații apărării

.....
Subsemnata **Crăciun Mariana – Valeria**, interpret și traducător autorizat pentru limba **Neogreacă**, în temeiul autorizației nr. **38267/2016** eliberată de **Ministerul Justiției din România**, certific exactitatea traducerii efectuate din limba neogreacă în limba română, că textul prezentat a fost tradus complet, fără omisiuni, și că, prin traducere, înscrisului nu i-au fost denaturate conținutul și sensul.

Înscrisul a cărei traducere se solicită în întregime are, în integralitatea sa, un număr de 14 pagini, poartă denumirea de Memorandum în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție și mi-a fost prezentat mie în întregime.

Traducerea înscrisului prezentat are nu număr de 13 pagini și a fost efectuată potrivit cererii înregistrate cu nr.262/4.08.2023, păstrate în arhiva subsemnatei.

**INTERPRET ȘI TRADUCĂTOR AUTORIZAT
CRĂCIUN MARIANA – VALERIA**

ΠΡΟΣ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Του **Sergio-Giuliani (όν.) ΝΙΤΑ (επών.)**, της Constanta, αγνώστου πατρός, κατοίκου Πατρών, Π. Παυλοπούλου 55-57, εκζητουμένου.

Συζητήθηκε ενώπιόν Σας κατά τη δικάσιμο της 11ης Ιουλίου 2023 αίτημα για την έκδοσή μου στις ΗΠΑ. Συμπληρωματικά και αναφορικά με όσα διεμείφθησαν ενώπιον του Συμβουλίου Σας, αναφέρω τα κάτωθι:

1. Προσκομίζω σε μετάφραση σύμβαση αγοραπωλησίας από 16-10-2021 οχήματος ιδιοκτησίας μου, από το οποίο έλαβα 7.000€, προκειμένου να καλύψω τα έξοδα διαβίωσής μου στην Ελλάδα, συμπληρωματικά με τον μισθό που λαμβάνει η σύζυγός μου.
2. Προσκομίζω την από 4-2-2022 σύμβαση πώλησης διαμερίσματος ιδιοκτησίας μου, (προσκομίζω και το σχετικό πληρεξούσιο που έκανα στην Πάτρα), που όπως προκύπτει από το ίδιο το συμβολαιογραφικό έγγραφο, είχα κληρονομήσει από τη μητέρα μου και το οποίο πώλησα αντί 80.000 ρουμανικών λεί, ήτοι για ποσό 16.000€. Προέβην στην εν λόγω πώληση προκειμένου να καλύψω τα έξοδα διαβίωσής μου στην Ελλάδα, συμπληρωματικά με τον μισθό που λαμβάνει η σύζυγός μου.
3. Η οικία μου στην Πάτρα, επί της οδού Π. Παυλοπούλου, είναι η κανονική μου οικία και την κλήση για τη δικάσιμο δεν την παρέλαβα ιδιοχείρως, όχι διότι απουσίαζα, αλλά γιατί αρνήθηκα να παραλάβω ένα έγγραφο στα ελληνικά χωρίς να μπορώ να κατανοήσω το περιεχόμενό του. Ουδέποτε απουσίασα από τις διαδικασίες ενώπιον της ελληνικής δικαιοσύνης.
4. Όπως ήδη προσκόμισα, διέθετα βελγική βεβαίωση διαμονής Ευρωπαίου πολίτη (κάρτα Ε), όχι βελγικό διαβατήριο ούτε βελγική ταυτότητα. Ομοίως, στην Ισπανία έλαβα αντίστοιχη άδεια ως Ευρωπαίος πολίτης με αριθμ. NIE X5442868-X, από την αστυνομία αλλοδαπών του Αλικάντε, την οποία και προσκομίζω. Παντού με τα πραγματικά μου

στοιχεία και πουθενά κρυπτόμενος. Σημειωτέον ότι εγώ στο Βέλγιο βρέθηκα για μικρό χρονικό διάστημα για να εργαστώ, μάζεψα χρήματα για να δημιουργήσουμε τη φάρμα μας με πολλή προσωπική εργασία και μόχθο (ιδ. σχετικές προσκομισθείσες φωτογραφίες) και ουδέποτε απέκτησα βελγικό διαβατήριό ούτε είχα Βελγίδα- Πολωνέζα σύντροφο, όπως αναφέρει στις συνομιλίες του ο juliensweiss στον Ρώσο Συνωμότη.

5. Αναφορικά με την εξέταση του πράκτορα Faraz Iman ενώπιον της Μεγάλης Κριτικής Επιτροπής, λεκτέα τα εξής:

Αρχικά, πρέπει να σημειωθεί ότι ο Christopher B. Browne εμφανίζεται στη Μεγάλη Κριτική Επιτροπή και είναι αυτός που διενεργεί την εξέταση του ειδικού πράκτορα Faraz Iman ως βοηθός Εισαγγελέα, επιβεβαιώνοντας και πάλι ότι δεν είναι δυνατόν η μαρτυρική κατάθεση που έδωσε στις 30-7-2021 να ληφθεί υπόψη από το δικαστήριό Σας για την εξαγωγή συμπερασμάτων αναφορικά με το αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις για την έκδοσή μου.

Αναφορικά με την κατάθεση του πράκτορα Faraz Iman, ήδη από τη σελίδα 3 των πρακτικών της Μεγάλης Κριτικής Επιτροπής, προκύπτει ότι αυτός έχει ελάχιστη εμπειρία, η οποία εξαντλείται σε μία και μόνο υπόθεση, αφού στην ερώτηση "Έχετε καθόλου πείρα στην έρευνα παραβιάσεων αυτού του τύπου;", απαντάει ότι αυτή περιορίζεται σε μία μόνο υπόθεση και συγκεκριμένα "Βέβαια. Ερεύνησα μια υπόθεση στο πρόσφατο παρελθόν που αφορούσε το ξέπλυμα χρημάτων και τη χρήση κρυπτονομισμάτων για το ξέπλυμα και την πληρωμή εσόδων, τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό, και επίσης για τη συγκάλυψη της φύσης και της πηγής των εν λόγω παράνομων εσόδων από τις αρχές επιβολής του νόμου". Το πιο σημαντικό, όμως, είναι ότι αμέσως μετά στις γραμμές 16 έως 19 αναφέρει ότι η όποια παραβίαση του συστήματος Get Transcript του IRS έλαβε χώρα «περίπου το 2015, ίσως και πριν», και απλά ότι μετά το 2015 «το αντλήφθηκε πλήρως η υπηρεσία». Το κυριότερο, όμως, προκύπτει στη σελ. 4 στο τέλος και στην σελ. 5 (στιχ. 1-9) των πρακτικών όπου σε ερώτηση «τι πρέπει να κάνει ένας φορολογούμενος για να έχει πρόσβαση στο πρόγραμμα Get Transcript; Είναι κάτι που μπορεί κανείς να έχει πρόσβαση μέσω του διαδικτύου;» απαντάει ότι «Ναι, συνδέονται στο διαδίκτυο, παρέχουν λογαριασμό

Ληγιο
ιστία

email στον οποίο έχουν πρόσβαση, παρέχουν προσωπικά αναγνωρίσιμα στοιχεία, συμπεριλαμβανομένου του αριθμού κοινωνικής ασφάλισης και της ημερομηνίας γέννησης. Και μετά βασικά περνούν τη διαδικασία επαλήθευσης που θα περιλαμβάνει ερωτήσεις όπως, στοιχεία σχετικά με πιστωτικές κάρτες που ανοίχτηκαν προηγουμένως ή/και δάνεια στα ονόματά τους, ερωτήσεις επαλήθευσης όπως αναφέρονται γενικά». Με πολλή συντομία αντιπαρέχεται ο εξεταζόμενος ειδικός πράκτορας τα περί διαδικασίας επαλήθευσης και τα εμφανίζει συνοπτικά ως κάτι δήθεν απλό. Πώς, όμως, θα μπορούσα εγώ να γνωρίζω προηγούμενα δάνεια χιλιάδων ανθρώπων και αριθμούς πιστωτικών καρτών του παρελθόντος και εν τέλει ποιες άλλες είναι αυτές οι ερωτήσεις επαλήθευσης που είχα τη δυνατότητα, κατά τους κατηγορούς μου, να γνωρίζω συλλογικά; Άλλωστε, τίποτα σχετικό δεν βρέθηκε που να γεννάει έστω και μία υποψία ότι εγώ γνώριζα ή συνέλεγα τέτοια στοιχεία και τίνι τρόπο. Ακόμα και άριστη γνώση του Διαδικτύου να είχα, δεν προκύπτει από κανένα σημείο της κατάθεσης πώς είναι δυνατόν να βρω όλα αυτά τα στοιχεία κάπου και, μάλιστα, για τόσους πολλούς ανθρώπους και συγκεντρωμένα.

Στη σελίδα 6 ο ερωτώμενος πράκτορας καλείται να απαντήσει "Πώς ο κατηγορούμενος σε αυτήν την υπόθεση, ο Sergio Giuliani Nita - απλά σε αδρές γραμμές - πώς αυτός και οι συνεργάτες του στην πραγματικότητα χάκαραν το σύστημα Get Transcript της IRS;" Στο πιο σημαντικό σημείο, δηλαδή στο πώς εγώ κατάφερα υποτίθεται να κάνω όσα μου καταλογίζονται, ζητείται από τον μάρτυρα να καταθέσει αδρομερώς. Εγώ δηλαδή είμαι εκζητούμενος με το βασικότερο σημείο της υποθέσεως να περιγράφεται στους ενόρκους σε αδρές γραμμές και στην ουσία να μην αποτελεί ούτε καν στοιχειοθετημένο σε λογική ακολουθία πραγματικό περιστατικό. Συγκεκριμένα απαντάει ο πράκτορας F. Iman ότι "Ο κατηγορούμενος και οι συνεργάτες του βασικά χρησιμοποίησαν ένα botnet που είναι ένα μεγάλο δίκτυο υπολογιστών μολυσμένο με κακόβουλο λογισμικό, το οποίο μπορεί να εκτελέσει σενάρια και άλλες απομακρυσμένες οδηγίες για την υποβολή ερωτημάτων και την υποβολή πληροφοριών στην πύλη. Και μέσω της χρήσης της εν λόγω επινόησης και μεθοδολογίας, ήταν έτοιμοι να αποκτήσουν τις πληροφορίες στο Get Transcript ενός μεγάλου αριθμού φορολογουμένων". Δεν λέει, όμως,

ούτε αν ανακαλύφθηκε και πού ανακαλύφθηκε αυτό το botnet (που αγνοώ τι είναι) ούτε αν σχετίζεται με κάποιον τρόπο με εμένα ούτε τελικά αν εξερευνήθηκαν οι υπολογιστές των φερόμενων θυμάτων και βρέθηκε εκεί αυτό το κακόβουλο λογισμικό.

Αφού, όμως, μιλώντας αόριστα για ένα botnet προσπερνάει και δεν δίνει τις πληροφορίες που χρειάζονται για να απαντηθεί λογικά το ερώτημα πώς έκανα ό,τι μου καταλογίζουν, καταλήγει στο ότι απέκτησα πρόσβαση στο σύνολο των απαιτούμενων πληροφοριών για να μπορέσω να δημιουργήσω λογαριασμούς τους στο Get Transcript και εν συνεχεία να υποβάλω αιτήματα επιστροφής φόρων. Επαναλαμβάνω, ότι η δημιουργία λογαριασμού Get Transcript χρειάζεται να περάσει από διαδικασία επαλήθευσης, όπως καταθέτει ο πράκτορας F. Iman, χωρίς όμως να δίνει καμία απάντηση για το πώς μπόρεσα εγώ να αποκτήσω όλες αυτές τις πληροφορίες ώστε να κατορθώσω να περάσω επιτυχώς την διαδικασία επαλήθευσης και να δημιουργήσω όλους αυτούς τους λογαριασμούς στο Get Transcript. Δεν είναι δυνατόν στο πιο κομβικό, κρίσιμο αποδειξέως, ζήτημα να μην εισφέρεται ούτε καν μία ένδειξη. Στη συνέχεια της καταθέσεως του, ο F. Iman κάνει λόγο «σε ορισμένες γενικά αδρές γραμμές» για 17.000 αιτήσεις επιστροφής φόρων, όταν όμως από τη σελίδα του IRS αποδεικνύεται ότι για να υποβληθεί μία αίτηση επιστροφής φόρου απαιτούνται δεκατρείς (13) ώρες. Επίσης, όταν στη σελίδα 7 ερωτάται αν όλες αυτές οι 17.000 περιπτώσεις είναι απατηλές, απαντάει ότι είναι, χωρίς όμως να επικαλείται ότι ερωτήθηκαν αν όχι και οι 17.000 φορολογούμενοι, έστω κάποιοι από αυτούς.

Στη σελίδα 10 των πρακτικών καταθέτει ο πράκτορας F. Iman ότι εκτός όλων των άλλων προσωπικών στοιχείων που θα έπρεπε να διαθέτω εγώ για να αποκτήσω πρόσβαση στους λογαριασμούς Get Transcript των φορολογουμένων, έπρεπε να διαθέτω και ένα e-mail μέσω του οποίου θα γινόταν η διασταύρωση των στοιχείων. Δεν δίνει, όμως, καμία εξήγηση για το πώς εγώ μπόρεσα να αποκτήσω πρόσβαση σε 224.000 λογαριασμούς ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή έστω σε 17.000 που εν τέλει αιτήθηκαν επιστροφή φόρου. Ποιο στοιχείο δηλαδή συνδέει εμένα και δείχνει ότι εγώ είχα πρόσβαση στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις αυτών των προσώπων; Μάλιστα, ερωτάται αν αυτός ήταν ένας ακόμα

μηχανισμός ασφαλείας και απαντάει θετικά, χωρίς όμως να δίνει μία εξήγηση πώς εγώ μπόρεσα να προσπεράσω όλους αυτούς τους μηχανισμούς ασφαλείας και να διαπράξω ένα τόσο εξειδικευμένο ηλεκτρονικό έγκλημα, δεδομένων μάλιστα των γνωσιακών μου δυνατοτήτων.

Στη σελίδα 12 περιγράφει ο F. Iman τη δυνατότητα χρήματα που πιστώνονταν ως επιστροφή φόρου σε μία προπληρωμένη κάρτα Green Dot να ταχυδρομηθούν μέσω της υπηρεσίας Bill Pay προς κάποια εταιρεία. Δεν κάνει λόγο για ηλεκτρονική πληρωμή αλλά για επιταγή που ταχυδρομείται, γεγονός που προκύπτει άλλωστε και από το εις βάρος μου κατηγορητήριο, όπου στα στοιχεία 6,7,12,13 των εμφανών πράξεων περιγράφονται οι αποστολές επιταγών σε ταχυδρομικές διευθύνσεις της Φλόριντα των ΗΠΑ. Εγώ, όμως, μη ευρισκόμενος ουδέποτε στις ΗΠΑ, τίνι τρόπο έλαβα εις χείρας μου αυτές τις επιταγές;

Στη σελίδα 14 των πρακτικών αναφέρει ο εξεταζόμενος F. Iman ότι από έναν πίνακα που δείχνει στους ενόρκους φαίνεται ότι επιστροφές φόρων πιστώνονται σε προπληρωμένες κάρτες και τα χρήματα από αυτές εν συνεχεία καταλήγουν σε λογαριασμούς της KH Multiservices και ακολούθως σε έναν λογαριασμό της Dawis Multiservice. Στη συνέχεια, στη σελίδα 15 καταθέτει ότι ο λογαριασμός αυτός της Dawis Multiservice τηρείται στην τράπεζα HSBC στο Χονγκ Κονγκ. Πρώτον είναι γνωστό ότι η τράπεζα με την επωνυμία "HSBC Bank plc" είναι ένας βρετανικός πολυεθνικός οργανισμός τραπεζικών και χρηματοοικονομικών υπηρεσιών. Το διεθνές δίκτυο της HSBC περιλαμβάνει περίπου 7.500 γραφεία σε περισσότερες από 80 χώρες και περιοχές στην Ευρώπη, την περιοχή Ασίας-Ειρηνικού, την Αμερική, τη Μέση Ανατολή και την Αφρική. Συνεπώς, όταν δέχεται την ερώτηση (στιχ. 21-23) αν η HSBC είναι αμερικανική τράπεζα ώστε να μπορούν να τους ζητήσουν τα αρχεία τους και να βρουν ποιος ελέγχει την τράπεζα, ο πράκτορας απαντάει ότι δεν είναι αμερικανική τράπεζα, αλλά στην ουσία ψεύδεται. Ψεύδεται πρωτίστως γιατί η HSBC είναι πολυεθνική τράπεζα και δευτερευόντως γιατί δεν απαντάει αν ζήτησαν στοιχεία για το ποιος πράγματι είναι ο ιδιοκτήτης της Dawis Multiservice και άρα του συγκεκριμένου λογαριασμού, στηριζόμενος σε μία εικασία ότι επειδή δεν είναι

αμερικάνικη τράπεζα, δεν θα τους χορηγήσουν τα στοιχεία. Αν όμως έκαναν την απλή ανακριτική πράξη να ζητήσουν να μάθουν τον ιδιοκτήτη της Dawis Multiservice και η απάντηση ήταν ότι είμαι εγώ, πράγματι θα υπήρχε ένα στοιχείο εναντίον μου. Αν η απάντηση ήταν ότι δεν μπορούν να τους χορηγήσουν στοιχεία, τότε ίσως και να μπορούσαν με εικασίες να με κατηγορήσουν. Αν όμως ελάμβαναν μία απάντηση ότι άλλος είναι ο ιδιοκτήτης, θα κατηγορούσαν εκείνον. Χωρίς να έχουν κάνει αυτήν την ερώτηση, λοιπόν, είναι έωλο και επικίνδυνο κάθε συμπέρασμα στο οποίο προβαίνουν. Είναι προφανές ότι επιθυμούν οι κατήγοροί μου να προσπεράσουν το να απευθύνουν ερώτημα προς την HSBC γιατί βρίσκονταν σε προφανές χρονικό αδιέξοδο, καθώς την ημέρα της συνεδρίασης της Μεγάλης Κριτικής Επιτροπής αν δεν εκδιδόταν το κατηγορητήριο θα επερχόταν παραγραφή. Γιατί, όμως, αφού είχαν όλα τα στοιχεία το 2015, όπως καταθέτει στην αρχή ο F. Iman, δεν φρόντισαν να πράξουν αυτό; Είναι απαραίτητο, σε κάθε περίπτωση, προτού κρίνετε περί του αιτήματος εκδόσεως να διασαφηνιστεί ο πραγματικός κάτοχος του εν λόγω λογαριασμού στην HSBC με στοιχεία που θα σας στείλουν οι δικωκτικές αρχές των ΗΠΑ.

Στη σελίδα 16 της καταθέσεώς του (στιχ. 4-15) χαρακτηρίζει την εταιρεία Dawis Multiservices ως μία εταιρεία «βιτρίνα» χωρίς δραστηριότητα και λέει ότι συνήθως αυτές οι εταιρείες ανοίγονται στο όνομα ατόμων των οποίων τα προσωπικά στοιχεία έχουν υποκλαπεί. Το ζήτημα όμως εν προκειμένω δεν είναι τι γίνεται συνήθως, αλλά αν πράγματι διερεύνησαν και διαθέτουν στοιχεία που πράγματι δείχνουν ότι η εταιρεία ήταν εικονική και ότι ο ιδιοκτήτης της είχε πέσει θύμα κλοπής των προσωπικών του στοιχείων. Κάτι τέτοιο όχι μόνο δεν εισφέρεται ούτε από τον μάρτυρα ούτε από κάποιο έγγραφο που να έχει αποσταλεί, αλλά δεν μνημονεύεται καν.

Αναφερόμενος στη συνέχεια στην KH Multiservice ερωτάται στη σελ. 17 (στιχ. 4-6) εάν αυτή η εταιρεία δημιουργήθηκε στην πολιτεία της Καλιφόρνια με έγγραφη διαδικασία («created on paper») και απαντάει ότι πράγματι ιδρύθηκε στην Καλιφόρνια από ένα πρόσωπο, του οποίου τα στοιχεία έχουν καλυφθεί στα πρακτικά και ο οποίος έδωσε συνέντευξη και αρνήθηκε τη σχέση του με την εταιρία. Εγώ όμως δεν έχω

μεταβεί ποτέ στην Καλιφόρνια και αφού η εταιρία δεν δημιουργήθηκε διαδικτυακά, θα έπρεπε τουλάχιστον να έχουν ελεγχθεί τα έγγραφα της δημιουργίας της ώστε να προκύψει έστω από μια γραφολογική εξέταση ποιος δημιούργησε την εταιρία. Σημειωτέον ότι όπως καταθέσει ο Failing (σελ. 11 της καταθέσεώς του) στον υπολογιστή του Συνωμότη 1 βρέθηκε πληθώρα προσωπικών στοιχείων ιδιωτών, έγγραφα ιδρύσεως εταιριών και ο Συνωμότης 1 συνελήφθη ευρισκόμενος στις ΗΠΑ. Αλλά εν τέλει αυτός αφέθηκε ελεύθερος να διαφύγει και εγώ που στη διεξοδική διερεύνηση του ηλεκτρονικού μου ταχυδρομείου δεν έχουν βρεθεί ούτε στοιχεία ιδιωτών ούτε έγγραφα ίδρυσης εταιριών και που δεν έχω πάει ποτέ στην Αμερική, δια συνοπτικών διαδικασιών μία ημέρα προ της παραγραφής, καθίσταμαι διωκόμενος, εκζητούμενος και αποδιοπομπαίος τράγος.

Και σαν να μην έφταναν όλα όσα οι διώκτες μου αρκούνται να αναφέρουν σε αδρές γραμμές, φτάνει στην σελίδα 18 των πρακτικών (στιχ 15-20) να καταθέσει ο πράκτορας ερωτώμενος για έναν εκ των φερόμενων ως θυμάτων κλοπής προσωπικών στοιχείων και για το «Πώς ήταν η IRS γενικά σε θέση να προσδιορίσει ότι η εν λόγω φορολογική δήλωση κατατέθηκε χωρίς την άδειά του;» με το μνημειώδες «**Η φορολογική δήλωση που κατατέθηκε χωρίς την άδειά του θα βρισκόταν βασικά παίρνοντας συνέντευξη από τους ονομαζόμενους φορολογούμενους.**». Δηλαδή αποδίδονται συλλήβδην ως παραβατικές και παράνομες αιτήσεις επιστροφής φόρων χωρίς να έχει καταθέσει ο φορολογούμενος για το ζήτημα αυτό.

Από τη σελίδα δε 20 και πέρα ξεκινάει πάλι η αυθαίρετη ταύτιση του ονόματος μου με ένα άλλο άγνωστο σε μένα πρόσωπο. Μάλιστα στη σελίδα 20 στιχ.10-11 αναφέρεται ότι εγώ συνομιλούσα σε κρυπτογραφημένο chat ονόματι "Jabber" με ένα άτομο τα στοιχεία του οποίου έχουν καλυφτεί με μαύρο. Από τη συνέχεια δε της καταθέσεως προκύπτει ότι ο άγνωστος αυτός είναι ένας εγκληματίας καταδικασμένος στο παρελθόν το 2008 και το 2014 στη Νέα Υόρκη και κατηγορηθείς το 2018 στη Φλόριντα εκεί δηλαδή που ταχυδρομούνταν οι επιταγές και που εγώ δεν έχω βρεθεί ποτέ για αδικήματα σαν αυτά που

περιγράφονται και με τα οποία εγώ δεν έχω καμία σχέση. Αυτός βέβαια αφέθη ελεύθερος και διέφυγε στην Ρωσία !

Στη σελίδα 22 προκύπτει εναργώς από την κατάθεση ότι με τον Ρώσο αυτό εγκληματία συνομιλούσε ο Juliensweiss (στιχ 23-24) το οποίο ψευδώνυμο όλως αυθαίρετως αποδίδεται σε εμένα. Αποδείχθηκε δε ότι συνομιλούσε με κάποιον Juliensweiss και από τα αποσπάσματα των συνομιλιών που απέστειλαν οι ΗΠΑ μετά από το σχετικό αίτημα προσκόμισης συμπληρωματικών στοιχείων από το Συμβούλιο Εφετών Πατρών.

Στη σελίδα 24 αποδίδεται σε εμένα – που με ταυτίζουν με τον Juliensweiss- να συντάσσω σε κώδικα μηχανής υπολογιστή σενάριο, να προβαίνω δηλαδή σε προγραμματισμό, πράγμα που οι γνώσεις μου δεν επιτρέπουν. Είναι προφανές ότι πρόκειται για άλλο πρόσωπο και όχι για εμένα ο οποίος έχει δεξιότητες και ικανότητες πάνω του μέσου όρου των κοινών θνητών ενώ εγώ σε πολλά πράγματα υπολείπομαι και αυτού του ίδιου του μέσου όρου. Αποδίδεται δηλαδή σε εμένα ως Juliensweiss ότι «*Δημιούργησε λοιπόν ένα προσαρμοσμένο – μπορούμε να πούμε ότι δημιούργησε ένα πρόγραμμα υπολογιστή για να μεταφέρει χρήματα από το PayPal - συγγνώμη, από το Green Dot σε αυτόν τον συγκεκριμένο λογαριασμό PayPal;*». Πως ένα άτομο με τις δικές μου περιορισμένες ικανότητες και με έλλειψη γνώσεων προγραμματισμού υπολογιστών έκανε κάτι τέτοιο;

Στη σελίδα 26 ο Brown απευθυνόμενος στον πράκτορα Iman λέει «*Ας πάμε στο κατηγορητήριο τώρα και ας μιλήσουμε για τη διακίνηση χρημάτων, αλλά οι Γενικοί Ισχυρισμοί και συγκεκριμένα οι Εμφανείς Πράξεις που προσδιορίζονται στο κατηγορητήριο, φαίνονται όλα εδώ σε αυτό το διάγραμμα όσον αφορά τις επιστροφές φόρων που κατατέθηκαν καθώς και τη διακίνηση μέσω των λογαριασμών Green Dot;[...] Ας πάμε τώρα – έχετε ένα αντίγραφο του κατηγορητηρίου μπροστά σας;*». Προκύπτει από αυτό και προς επιβεβαίωση του ισχυρισμού μου ότι μοναδικός σκοπός των κατηγοριών μου ήταν παρά την έλλειψη στοιχείων να διασώσουν από την παραγραφή μία υπόθεση που επί πολλά έτη δεν είχαν καταφέρει να θεμελιώσουν. Δηλαδή, το εις βάρος μου κατηγορητήριο ήταν ήδη συντεταγμένο και αντίγραφό του διέθετε ο

Μάρτυρας ε
σώματος τ
υπό

Μάρτυρας εις χείρας του, ενώ είναι δικαίωμα και υποχρέωση του σώματος των ενόρκων αφού τους παρουσιαστούν τα στοιχεία της υπόθεσης και αφού ακούσουν τυχόν μάρτυρες να καταλήξουν σε αποδιδόμενες πράξεις και να εκδώσουν το κατηγορητήριο. Η διαδικασία όπως καταγράφεται συνιστά παραβίαση των αρχών της αμεροληψίας και της δίκαιης δίκης και καταδεικνύει ότι οι ΗΠΑ με συνοπτικές διαδικασίες και αβασάνιστα εξέδωσαν τα έγγραφα που τους διασφάλιζαν την παύση του χρόνου παραγραφής και με αυτά τα ελλιπέστατα στοιχεία ζητούν από το δικό σας Κράτος δικαίου να αδιαφορήσετε για την παντελή έλλειψη ενδείξεων ενοχής, όπως απαιτεί η σχετική συνθήκη, και να υποβάλετε εμένα σε μία ασύμμετρη και άνευ νόμιμης αιτίας ταλαιπωρία.

Αναφορικά με τα όσα καταθέτει ο πράκτορας Iman στη σελίδα 27 και 28, αυτά αποτελούν απόδειξη ότι όπως και για τις άλλες εταιρείες έτσι και για την αναφερόμενη FLV, αυτή ιδρύθηκε και διαχειριζόταν από τον Συνωμότη 1, τον οποίον αφού συνέλαβαν άφησαν ελεύθερο να διαφύγει στη Ρωσία, έχοντας όμως βρει στον υπολογιστή του όλες τις αποδείξεις ότι αυτός ευθύνεται για όσα εν τέλει καταμαρτυρούν σε εμένα. Όσα αναφέρονται για την εταιρία FLV δεν με αφορούν και αυτό είναι κάτι ολωσδιόλου εμφανές.

Στην σελ. 29, όπως άλλωστε έχει καταθέσει και ο Failing στη σελ. 4 όπου παραθέτει και σχετικό πίνακα αλλά και στη σελίδα 11 της καταθέσεώς του, επιβεβαιώνεται για πολλοστή φορά ότι "όταν η IRS έψαξε τις συσκευές του (Συνωμότη 1) [...] βρήκαν έγγραφα που δείχνουν ότι ο (Συνωμότης 1) είχε πραγματικά αυτά τα έγγραφα στον υπολογιστή του", καθώς και ότι "είχε πληροφορίες κλοπής ταυτότητας [...] μια άδεια οδήγησης, αριθμό κοινωνικής ασφάλισης και άλλα πράγματα που ανήκαν στο θύμα". Επιβεβαιώνει λοιπόν ο μάρτυρας ότι "Μπορούμε λοιπόν να πούμε ότι (Συνωμότης 1) εκτός από τη δημιουργία της εταιρείας, επίσης έλεγχε τον τραπεζικό λογαριασμό που σχετίζεται με αυτή την εταιρεία". Στη συνέχεια βέβαια γίνεται λόγος για ένα μερικότερο ποσό, ένα υποσύνολο αυτών των χρημάτων, το οποίο μεταφέρθηκε μετά στην KH Multiservices. Εντελώς αυθαίρετα ο πράκτορας εμφανίζει στους ενόρκους ως δεδομένο ότι αυτή είναι

εταιρία δική μου ενώ ο πράκτορας Failing στη σελίδα 12 της κατάθεσής του αναφέρει ότι αυτή η εταιρία αναφέρεται σε συζήτηση που είχε ο Συνωμότης 1 με τον juliensweiss. Ουδεμία σχέση έχω με την ΚΗ Multiservices, όπως φυσικά δεν είμαι και ο juliensweiss.

Συνεχίζοντας τις ερωτήσεις για αυτήν την περίπτωση την οποία παρουσιάζουν στους ενόρκους καταλήγουν στη σελ. 32 ότι αυτή ήταν μία περίπτωση που αφορούσε την επιστροφή φόρου 857 δολαρίων.

Επίσης, στη σελ. 32 προκύπτει ότι οι λογαριασμοί των προπληρωμένων καρτών Green Dot με βάση τις IP που βρήκαν οι διωκτικές αρχές των ΗΠΑ, δημιουργήθηκαν διαδικτυακά από κάποιον που χειριζόταν Η/Υ στο West Palm Beach της Φλόριντα και στο Lake Worth της Φλόριντα. ΕΓΩ ΔΕΝ ΕΧΩ ΒΡΕΘΕΙ ΠΟΤΕ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΟΥ ΣΕ ΑΥΤΑ ΤΑ ΜΕΡΗ. Στο σημείο αυτό μη μπορώντας να με συνδέσουν επουδενί τρόπω με όλα αυτά αλλά ούτε και να βρουν τον πραγματικό υπαίτιο, εμφανίζουν δήθεν ως πραγματικότητα ότι αυτά έγιναν από ένα botnet που θα μπορούσε να το χειρίζεται κάποιος από την Ρουμανία, το Βέλγιο και τη Ρωσία. Όταν όμως γνωρίζεις πλέον ποιοι είναι οι 17.000 άνθρωποι που σου ζήτησαν επιστροφή φόρου και τους την έδωσες και έχεις τη δυνατότητα να ελέγξεις τους υπολογιστές τουλάχιστον κάποιων από αυτούς, είναι δεδομένο ότι θα βρεις κάπου να υπάρχει κάποιο κακόβουλο λογισμικό (βλ. πρόσφατη επίθεση και εξιχνίαση αυτής στα ΕΛΤΑ) και αφού εντόπιζαν το κακόβουλο λογισμικό θα μπορούσαν όχι να εικάσουν ότι μπορεί κάποιος να μπήκε από τη Ρουμανία, το Βέλγιο ή τη Ρωσία, αλλά να πουν με ακρίβεια από πού μπήκε, όποιος μπήκε. Διότι, όταν λέει ότι θα μπορούσε κάποιος που μένει στη Ρουμανία, το Βέλγιο ή τη Ρωσία, να δημιουργήσει έναν λογαριασμό Green Dot στη νότια Φλόριντα, δημιουργούν τεχνηέντως ψευδείς εντυπώσεις, ενώ η αληθινή δήλωση θα έπρεπε να είναι ότι θα μπορούσε κάποιος οπουδήποτε στον κόσμο να το κάνει αυτό.

Επίσης, λέει ότι θα μπορούσε κάποιος στη Φλόριντα να πατήσει ένα λινκ (link) και έτσι να λάβει ο κυβερνοεγκληματίας πρόσβαση στον υπολογιστή του ατόμου αυτού (να καταλάβει τον υπολογιστή). Δεν υπάρχει όμως καμία έρευνα στους υπολογιστές των ατόμων αυτών, ώστε να βρεθούν ίχνη κακόβουλου λογισμικού, πολλώ δε μάλλον ελεγχόμενου

από μία τοποθεσία όπου βρισκόμουν εγώ αλλά δεν υπάρχει ούτε μία κατάθεση ενός ανθρώπου που να λέει ότι έχασε τον έλεγχο του υπολογιστή του ή ότι πάτησε ένα λινκ ή άνοιξε ένα email ή ένα επισυναπτόμενο αρχείο, όπως περιγράφει ο μάρτυρας. Ο μάρτυρας, δηλαδή, προβαίνει σε μία εκπαιδευτικού τύπου παράθεση ενδεχομένων, τι δηλαδή ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ να έχει συμβεί, χωρίς όμως να εισφέρει κανένα πραγματικό αποδεικτικό στοιχείο ή έστω μία ένδειξη ότι συνέβη αυτό που ΕΙΚΑΖΕΙ. Δεν επικαλείται, επίσης, οποιαδήποτε πρακτική αδυναμία που τον εμπόδισε να συλλέξει αυτά τα στοιχεία, δηλαδή π.χ. έψαξαν για τους υπολογιστές και δεν τους βρήκαν, ή ρώτησαν τα θύματα και αυτά δεν θυμούνταν αν είχαν χάσει τον έλεγχο του υπολογιστή τους, ή αν είχαν πατήσει ένα λινκ ή αν είχαν ανοίξει ένα άγνωστης σε αυτούς προελεύσεως συνημμένο αρχείο.

Ομοίως, στη σελ. 34 προβαίνει σε μία εικασία, ότι δηλαδή πάλι με τον ίδιο τρόπο οι αιτήσεις επιστροφής φόρου υποβλήθηκαν από υπολογιστές που βρίσκονταν εντός των ΗΠΑ αλλά ελέγχονταν από άλλα μέρη του κόσμου για να μην κινήσουν υποψίες. Όμως, και πάλι δεν λέει πού στηρίζει αυτή του την εικασία, δηλαδή αν ελέγχθηκαν οι υπολογιστές από τους οποίους υποβλήθηκαν οι αιτήσεις επιστροφής φόρου και βρέθηκε οποιαδήποτε ένδειξη εντός αυτών ότι είχαν κυριευθεί έστω και προσωρινά από κακόβουλο λογισμικό.

Στη σελ. 37 ερωτάται για την υπ' αριθμ. 6 εμφανή πράξη, δηλαδή την κατάθεση χρημάτων από επιστροφές φόρου στην εταιρία FLV και επαναλαμβάνεται -ευτυχώς τουλάχιστον για εμένα- ότι η συγκεκριμένη εταιρεία έχει ιδρυθεί και ελέγχεται όχι από εμένα, ούτε από τον juliensweiss με τον οποίο με ταυτίζουν, αλλά από τον Συνωμότη 1. Επιβεβαιώνεται ακόμα στη σελ. 37 ότι μέσω έγχαρτων επιταγών τα χρήματα αυτά έφτασαν στη διεύθυνση της εταιρίας FLV στη νότια Φλόριντα.

Στη σελ. 42 αναφέρονται σε μία επιστροφή φόρου 1.743 δολαρίων που έλαβε χώρα στις 18 Απριλίου 2015, η οποία είναι η πράξη 11 από τις εμφανείς πράξεις του κατηγορητηρίου, και ερωτάται ο Iman αν αυτά τα χρήματα εστάλησαν στην εταιρία KH Multiservices, η οποία κατά τον πράκτορα Failing (σελ. 12 της κατάθεσής του) σχετίζεται με τον

juliensweiss και όχι με εμένα, όπως προκύπτει από τις συνομιλίες που βρέθηκαν στις συσκευές του Συνωμότη 1. Ο μάρτυρας εδώ στη σελ. 43 αναφέρει ότι αυτές οι επιστροφές φόρων κατέληξαν στην ΚΗ Multiservices, γεγονός όμως που δεν αναφέρεται στις εμφανείς πράξεις του κατηγορητηρίου, παρά μόνο για τις υπ' αριθμ. 22-24 εμφανείς πράξεις. Παρ' ότι δεν σχετίζομαι με τις υποθέσεις, είναι πολύ δύσκολο να αντιληφθεί κανείς και να θεωρήσει αξιόπιστο το κατηγορητήριο, όταν στις 21 από τις 24 εμφανείς πράξεις δεν αναφέρει κανένα ποσό. Έτσι, όμως, που απαντάει ο μάρτυρας, ότι δηλαδή όλες οι επιστροφές φόρων για τις οποίες συζητάμε κατέληξαν σε έναν από τους δύο λογαριασμούς της ΚΗ Multiservices, ακόμα και αν ήθελε κάποιος θεωρήσει ότι εγώ είμαι ο juliensweiss που συνομιλεί και αναφέρει την ΚΗ Multiservices στον Συνωμότη 1, τότε φαίνεται ότι από τις πράξεις 1-21 του κατηγορητηρίου το κέρδος ήταν αυτό που μεταφέρθηκε και περιγράφεται στις πράξεις 22-24 του κατηγορητηρίου, ήτοι 17.979 δολάρια και 19.988 δολάρια και 13.979 δολάρια. Αφού, τελικά, το εις βάρος μου κατηγορητήριο έχει προσυνταχθεί και έχει στην ουσία χρησιμεύσει ως αποδεικτικό μέσο ενώπιον των ενόρκων ενώ αυτοί είναι που θα έπρεπε να διαμορφώσουν το κατηγορητήριο, εν τέλει στη σελ. 46 των πρακτικών της Μεγάλης Κριτικής Επιτροπής, γίνεται μία άνευ προηγουμένου γενίκευση και ερωτάται ο μάρτυρας να πει πόσα χρήματα έφυγαν από το IRS προς την Green Dot, προς την ΚΗ Multiservices και από εκεί προς την ΚΗ Multiservices και την FLV και από εκεί στην Dawis Multiservice στο Χονγκ Κονγκ. Χωρίς να ερωτηθεί η HSBC ποιός είναι ο διαχειριστής του τραπεζικού λογαριασμού της Dawis Multiservice, εμφανίζουν εμένα ως δήθεν ιδιοκτήτη και προσδιορίζουν το ποσό σε 6 εκατομμύρια δολάρια. Πόσες περισσότερες παλινωδίες πρέπει να εμφανίσουν στα λόγια τους για να γίνει κατανοητό ότι δημιουργούν μία υπόθεση χωρίς κανένα πραγματικό στοιχείο; Ο μάρτυρας Failing στη σελ. 4 της κατάθεσής του αναφέρεται σε 50 εκατομμύρια δολάρια, τα οποία αμέσως στην παρακάτω σελίδα τα περιορίζει σε 25 εκατομμύρια και ακολούθως σε μόλις 4 εκατομμύρια για να έρθει ο F. Iman να τα ανεβάσει σε 6 εκατομμύρια. Επίσης, ο Iman στη σελ. 46 και αφού ο Browne διατυπώνει την ερώτηση ως δεδομένο, ότι δηλαδή από την Green Dot τα 6 αυτά εκατομμύρια δολάρια πήγαν στην ΚΗ Multiservices ή στην FLV και από εκεί αποκλειστικά στην Dawis

σελ. 43
ΛΕΣ ΠΟΥ

Q

Multiservice, τη στιγμή που ο Failing στη σελ. 8 της κατάθεσής του βεβαιώνει ότι 1.684.040 δολάρια εστάλησαν από την FLV όχι στην Dawis Multiservice, όπως λένε ο Browne και Iman αλλά σε τράπεζα στη Λετονία σε λογαριασμό ελεγχόμενο από τον Συνωμότη 1. Αν μεταξύ τους οι βασικοί κατηγοροί μου διαφωνούν για τα σημαντικότερα σημεία των αποδιδόμενων ως παρανόμων πράξεων, ποια εχέγγυα ότι θα τύχω δίκαιης δίκης υπάρχουν;

Στη σελ. 48 αναφέρει ότι όταν η FLV δεν κατάφερε να λάβει από την Green Dot κάποια χρηματικά ποσά, αυτά προωθήθηκαν στην ΚΗ Multiservice. Η λογική υπαγορεύει ότι αφού ο δεδομένος ιδιοκτήτης της FLV, Συνωμότης 1, δεν έλαβε τα χρήματα στην FLV, να τα προώθησε σε κάποια δικιά του εταιρεία, προφανώς στην ΚΗ Multiservice, για την οποία είχε συζητήσει σε κάποιο chat όχι με εμένα, όπως ψευδώς καταθέτει ο μάρτυρας, αλλά με τον juliensweiss.

Στο σημείο αυτό, επαναλαμβάνω, ότι αφού κατέσχεσαν τις ηλεκτρονικές συσκευές του Συνωμότη 1, και έχοντας και τις συνομιλίες και πρόσβαση στον λογαριασμό chat του Συνωμότη 1, θα μπορούσαν να δουν από ποια IP, δηλαδή από ποιο σημείο του κόσμου, συνδεόταν αυτός ως juliensweiss, πριν τον συνδέσουν εντελώς αυθαίρετα με εμένα. Τίποτα από αυτά όμως δεν έπραξαν. Επίσης, καθώς οι αμερικανικές αρχές απέκτησαν πρόσβαση στο δικό μου email, ήτοι στο giulonline@live.com, είναι δεδομένο ότι έχουν διερευνήσει πλήρως από ποιες περιοχές του κόσμου εγώ συνδεόμουν και αν έχω συνομιλήσει ποτέ με τον «Συνωμότη 1». Ωστόσο, ουδεμία σύνδεση προέκυψε προφανώς με το μέιλ μου, το οποίο σημειωτέον μετά τη σύλληψή μου στην Ελλάδα, έχει κλειδώσει, δηλαδή δεν μπορώ να έχω πρόσβαση, διότι προφανώς ελέγχεται πλήρως από τις αμερικανικές αρχές.

Στη σελ. 50 ερωτάται και πάλι ο F. Iman τι θα έπρεπε να διαθέτω εγώ για να δημιουργήσω ψευδείς λογαριασμούς σε στοιχεία άλλων προσώπων στο Get Transcript και απαντάει ότι πέρα όνομα, διεύθυνση, ΑΜΚΑ (αριθμό κοινωνικής ασφάλισης) και ημ/νια γέννησης, χρειαζόταν και γνώση για να απαντήσει ερωτήσεις που θα απαντούνταν στη συνέχεια. Δηλαδή, δεν υπήρχε συγκεκριμένο εύρος ερωτήσεων για να γνωρίζω

τις απαντήσεις και δεν δίνει καμία εξήγηση πώς θα μπορούσα εγώ να ξέρω τόσο εξειδικευμένα ζητήματα για να απαντήσω λ.χ. το όνομα του κατοικιδίου του φορολογουμένου, το χρώμα του αυτοκινήτου του ή άλλα ερωτήματα που άπτονται στην πολύ στενή ιδιωτική σφαίρα του φορολογουμένου. Φυσικά, στο τέλος της σελ. 51 το ποσό της φερόμενης απάτης ανεβαίνει ξανά στα 58 εκατομμύρια δολάρια, δημιουργώντας ξανά τεράστια σύγχυση, αλλά και τρόπο σε εμένα για το ποιοι είναι οι διώκτες μου και με πόσο αυθαίρετο τρόπο αντιμετωπίζεται η υπόθεσή μου με κίνδυνο με την ανυπαρξία στοιχείων να βρεθώ έγκλειστος στις αμερικάνικες φυλακές για δεκαετίες.

Τέλος, προκαλεί τουλάχιστον εντύπωση ότι καλείται να εξεταστεί ένας μάρτυρας ο οποίος εν τέλει σε 50 σελίδες πρακτικών απαντάει 123 φορές με τις λέξεις «σωστά», «πράγματι» ή «ναι» και στην ουσία αντί να καταθέτει κάτι που γνωρίζει απαντάει μονολεκτικά σε ερωτήσεις της κατηγορούσας αρχής οι οποίες όμως διατυπώνονται εν είδει δεδομένων, χωρίς να αφήνουν περιθώριο στον μάρτυρα να καταθέσει τη δική του γνώση, ως είθισται να είναι ο ρόλος των μαρτύρων.

6. Όπως και ενώπιόν Σας απάντησα σε σχετικές ερωτήσεις, δεν διαθέτω καμία εξειδικευμένη γνώση ηλεκτρονικών υπολογιστών πέρα από αυτά που κάθε άνθρωπος σήμερα, ακόμα και μεγαλύτερης ηλικίας, έχει μάθει να χειρίζεται για να μπορεί να κάνει καθημερινές εργασίες, ήτοι π.χ. να στείλεις ή να λάβεις ένα μέιλ. Δεν ισχυρίστηκα ποτέ ότι δεν διαθέτω email, αλλά δεν μπορώ να φανταστώ ότι όποιος μπορεί να χειριστεί ένα email είναι σε θέση να πράξει και όλα αυτά για τα οποία κατηγορούμαι.

Δεν είμαι ο juliensweiss.

Αθήνα, 14-7-2023

Οι πληρεξούσιοι δικηγόροι